

Анонимизиран текст

Превод

C-655/23 – 1

Дело C-655/23

Преюдициално запитване

Дата на постъпване в Съда:

7 ноември 2023 г.

Запитваща юрисдикция:

Bundesgerichtshof (Германия)

Дата на акта за преюдициално запитване:

26 септември 2023 г.

Ищец в първоинстанционното производство, жалбоподател и ответник в ревизионното производство:

IP

Ответник в първоинстанционното производство, ответник и жалбоподател в ревизионното производство:

Quirin Privatbank AG

[...]

BUNDESGERICHTSHOF

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

[...]

от

26 септември 2023 г.

по дело със страни

IP, [...],

BG

ищец в първоинстанционното производство, жалбоподател и ответник в
ревизионното производство,

[...]

срещу

Quirin Privatbank AG, [...] Берлин,

ответник в първоинстанционното производство, ответник и жалбоподател в
ревизионното производство,

[...]

в съдебното заседание от 11 юли 2023 г. шести граждански състав на
Bundesgerichtshof (Федерален върховен съд, Германия) [...]

определи:

I. Спира производството.

II. Отправя до Съда на Европейския съюз следните въпроси за
тълкуване на Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на
Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица
във връзка с обработването на лични данни и относно свободното
движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ
регламент относно защитата на данните, наричан по-нататък „ОРЗД“,
ОВ L 119, 2016 г., стр. 1):

1. а) Трябва ли член 17 от ОРЗД да се тълкува в смисъл, че
субектът на данни, чиито лични данни администраторът е
разкрил неправомерно, като ги е препратил, има право да
поиска на администратора да бъде разпоредено да се
въздържа от повторно неправомерно препращане на тези
данни, ако субектът на данни не иска администраторът да
изтрие данните?
- б) Може ли такова право на иск за преустановяване на
нарушение да произтича (и) от член 18 ОРЗД или от друга
разпоредба на ОРЗД?
2. Ако на първи въпрос, букви а) и/или б) се даде утвърдителен отговор:
 - а) Правото на иск за преустановяване на нарушение съгласно
правото на Съюза налице ли е само когато има опасност от
бъдещи други нарушения на произтичащите от ОРЗД права на
субекта на данни (опасност от повторност)?

- б) Наличието на вече извършено нарушение на ОРЗД предполага ли, че съществува опасност от повторност?
3. Ако на първи въпрос, букви а) и б) се даде отрицателен отговор:

Трябва ли член 84 във връзка с член 79 от ОРЗД да се тълкуват в смисъл, че позволяват на националния съд, наред с обезщетението за материални или нематериални вреди по член 82 от ОРЗД и правата, произтичащи от членове 17 и 18 от ОРЗД, да признае на субекта на данни, чиито лични данни администраторът е разкрил неправомерно, като ги е препратил, право да поиска на администратора да бъде разпоредено да се въздържа от повторно неправомерно препращане на тези данни съгласно разпоредбите на националното право?

4. Трябва ли член 82, параграф 1 от ОРЗД да се тълкува в смисъл, че за да се приеме, че са претърпени нематериални вреди по смисъла на тази разпоредба, е достатъчно да са налице просто отрицателни емоции като например неприятности, възмущение, недоволство, притеснение и страх, които сами по себе си са част от общия житейски риск и често от ежедневието? Или за да се приеме, че са претърпени вреди, освен тези емоции е необходимо да са налице неблагоприятни последствия за съответното физическо лице?
5. Трябва ли член 82, параграф 1 от ОРЗД да се тълкува в смисъл, че степента на вина на администратора или на обработващия личните данни, респ. на неговите служители, е релевантен критерий при оценката на размера на нематериалните вреди, които подлежат на обезщетяване?
6. Ако на първия въпрос, буква а), буква б) или на третия въпрос се даде утвърдителен отговор:

Трябва ли член 82, параграф 1 от ОРЗД да се тълкува в смисъл, че при оценката на размера на нематериалните вреди, които подлежат на обезщетяване, като намаляващо размера на претенцията обстоятелство може да се отчете, че наред с правото на обезщетение, субектът на данни има право на иск за преустановяване на нарушението?

Мотиви:

- 1 I. Фактите и спорът по главното производство
- 2 Ищецът предявява иск за преустановяване на нарушение и за обезщетение за нематериални вреди срещу ответника във връзка с разкриването на личните му данни.
- 3 1. Ищецът участва в процедурата по подбор на кадри на частната банка ответник, проведена чрез онлайн портала Xing. В хода на тази процедура на

23 октомври 2018 г. служителка на ответника изпраща чрез услугата за съобщения на портала предназначения само за ищеца съобщение до трето лице, което не участва в процедурата по подбор на кадри. Съобщението гласи:

„Уважаеми господин [P], надявам се, че сте добре. Нашият мениджър, господин R[...], намира кандидатурата Ви за много интересна. Въпреки това не можем да изпълним очакванията Ви относно заплащането. Той може да Ви предложи 80k + променливо възнаграждение. С оглед на това, бихте ли имали все още интерес? Ще се радвам да отговорите и Ви желая приятен вторник. С уважение, I[...] J[...]"

- 4 Третото лице, което преди известно време работило в един и същ холдинг с ищеца и затова го познава, препраща съобщението на ищеца и го пита дали съобщението е предназначено за ищеца и дали последният търси работа.
- 5 2. Ищецът твърди, че нематериалните вреди, които е претърпял, не се състоят в абстрактната загуба на контрол върху разкритите данни, а в това, че поне още едно лице, което познава ищеца и потенциалния и бившия му работодател, е узнало поверителни обстоятелства. Съществували опасения, че третото лице, което работи в същия сектор, е разкрило получените в съобщението данни, или че би могло да се възползва от тях, за да си осигури предимство като конкурент за евентуални позиции в процеса по кандидатстване за работа. Освен това ищецът счита „загубата“ в преговорите относно заплащането за унижение, което не би разкрил на трети лица, особено на потенциални конкуренти.
- 6 Ищецът иска ответникът да бъде осъден да преустанови занапред да обработва или да предава за обработване личните данни на ищеца, свързани с кандидатурата му за работа, когато обработването се осъществява чрез портала Xing, както в случая със съобщението, изпратено на 23 октомври 2018 г. на г-н F. W., и да плати на ищеца обезщетение за нематериални вреди в размер на поне 2 500 евро.
- 7 3. В съответствие с направеното искане Landgericht (Областен съд, Германия) уважава частично иска, осъжда ответника да преустанови нарушението и присъжда на ищеца обезщетение от 1 000 евро заедно с лихвите. При обжалването от ответника Oberlandesgericht (Висш областен съд, Германия) изменя решението на Landgericht (Областен съд) досежно искането за нематериални вреди и отхвърля иска в тази му част.
- 8 Въззивният съд приема, че ищецът има право на иск за преустановяване на обработването на личните му данни по член 17, параграф 1 от ОРЗД срещу ответника, доколкото обработването се осъществява както със спорното съобщение. Необходимата опасност от повторност е налице. От друга страна, ищецът няма право на обезщетение по член 82 от ОРЗД, тъй като във всеки случай не е доказано възникването на вреди за ищеца. Действително е

налице нарушаване на защитата на личните данни чрез предаване на лични данни на трето неучастващо лице. Наред с установеното нарушение обаче, доказването на конкретна, също нематериална вреда, е условие за присъждане на парично обезщетение. Ищецът не е представил такива доказателства. Изявлението на ищеца се изчерпва с описанието на нарушението на защитата на данните. Дори да се приеме, че е налице „унижение“, то не следва да се разглежда като нематериална вреда.

9 С допуснатата от въззивния съд ревизионна жалба ищецът обжалва решението на въззивния съд, като поддържа изцяло направените от него искания. В ревизионната си жалба ответникът моли искът да бъде отхвърлен изцяло.

10 II. Приложимите в случая разпоредби на националното право

1. Член 2 от Grundgesetz für die Bundesrepublik Deutschland (Конституция на Федерална република Германия, наричана по-нататък „GG“):

„Член 2

(1) Всеки има право свободно да развива личността си, стига да не нарушава правата на други лица, конституционния ред или моралните норми.

(2) ...“

2. Член 253 от Bürgerliches Gesetzbuch (Граждански кодекс, наричан по-нататък „BGB“):

„Член 253 Неимуществени вреди

(1) Парично обезщетение за неимуществени вреди може да се претендира само в определените от закона случаи.

(2) Когато се дължи обезщетение за вреди, настъпили в резултат от телесно увреждане, увреждане на здравето, накърняване на свободата или на сексуалното самоопределяне, също може да се претендира справедливо парично обезщетение за неимуществените вреди.“

3. Член 823 от BGB:

„Член 823 Задължение за поправяне на вреди

(1) Който умишлено или поради небрежност противоправно причини другиму смърт, телесно увреждане или увреждане на здравето или накърни неговата свобода, имущество или друго негово право, е длъжен да поправи произтеклите от това вреди.

(2) Същото задължение има и този, който наруши закон, предназначен да защити другото. Ако според съдържанието на закона той може да бъде нарушен и без да е налице вина, задължението за поправяне на вредите възниква само при наличието на вина.“

4. Член 1004 от BGB (в случая, прилагане по аналогия при нарушаване на абсолютни права по смисъла на член 823, параграф 1 от BGB или нарушаване на защитен закон по смисъла на член 823, параграф 2 от BGB):

„Член 1004 Иск за отстраняване и иск за преустановяване на нарушение

(1) Когато е налице посегателство върху правото на собственост без отнемане на владението или държането, собственикът може да поиска от съответния извършител да преустанови това посегателство. Ако има опасения от ново посегателство, собственикът може да поиска издаване на разпореждане за въздържането от такива действия.

(2) ...“

11 III. Сезиране на Съда

12 Уважаването на ревизионните жалби на страните зависи от тълкуването на правото на Съюза.

13 1. По приложимостта на правото на Съюза

14 а) Общият регламент относно защитата на данните е приложим времево (член 99, параграф 2 от ОРЗД) и териториално (член 3, параграф 1 от ОРЗД) отношение. Регламентът е приложим и *ratione materiae* (член 2, параграф 1 от ОРЗД). Спорното съобщение съдържа лични данни по смисъла на член 4, параграф 7 от ОРЗД, доколкото посочва фамилното име на ищеца, пола му, който може да се изведе от обръщението към него, течащата процедура по подбор на кадри, както и отношението на ответника към кандидатурата на ищеца и очакванията на ищеца във връзка със заплащането, чийто размер е косвено разкрит. Това е така, защото данните се отнасят до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано от ответника (администратор на лични данни по смисъла на член 4, параграф 7 от ОРЗД), който разполага с данните за контакт и автобиографията на ищеца. Изпращането от служителката на ответника на съобщението до трето лице чрез услугата за съобщения на онлайн портал представлява (отчасти) автоматично обработване на лични данни под формата на разкриване чрез предаване, което е примерно посочено в член 4, точка 2 от ОРЗД.

15 б) Ответникът нарушава разпоредбите на Общия регламент относно защитата на данните. Въззивният съд правилно е установил, че съгласно член 6, параграф 1 от ОРЗД спорното обработване на личните данни на ищеца от страна на ответника е неправомерно, и по-специално ищецът не е

дал съгласието си за него. Ответникът също не твърди, че обработването съгласно тази разпоредба би било законосъобразно.

- 16 2. По първия въпрос, букви а) и б)
- 17 „1а) [...]“
- 18 1б) [...]“
- 19 Ищецът не иска обработените му в нарушение на ОРЗД лични данни да бъдат изтрети, а чрез иска за преустановяване на нарушение цели предварително да предотврати повтарянето на неправомерното обработване. Спорно е дали ищецът може да основе това искане на член 17, параграф 1 от ОРЗД, както приема въззивният съд. Въпросът е от съществено значение за решаването на спора по делото и не е изяснен от съдебната практиката на Съда, освен това не може да получи ясен отговор.
- 20 а) В случаи, в които ищите са искали операторите на интернет търсачки да премахнат определени връзки към резултати, обаче настоящият съдебен състав е приел, че предвиденото в член 17, параграф 1 от ОРЗД „право на изтриване“ не може да се ограничи просто до изтриването на данни с оглед само на техническите изисквания за въпросното обработване на данни, които в крайна сметка не могат да бъдат претеглени от засегнатото лице и освен това са в процес на непрекъснато развитие, а включва и искането да не се появява повторно резултатът от търсенето, независимо от техническото изпълнение (вж. решения на настоящия съдебен състав от 27 юли 2020 г. - VI ZR 405/18, ECLI:DE:BGH:2020:270720:UVIZR405.18.0, BGHZ 226, 285 т. 1, 17, 35; от 23 май 2023 г. - VI ZR 476/18, ECLI:DE:BGH:2023:230523UVIZR476.18.0, juris т. 28). В решение от 8 декември 2022 г. по дело С-460/20 Съдът очевидно изхожда от същото (вж. [...] т. 82 и 83). В съответствие с това настоящият съдебен състав счита, че предявяването на иска за преустановяване на нарушение, който следва от член 17, параграф 1 от ОРЗД, е възможно в случаите, в които ищите освен изтриването на личните им данни от базата данни на портал за отзиви искат и преустановяването на публикуването в този портал на свързан с тях профил (вж. решения на състава от 12 октомври 2021 г. – VI ZR 489/19, ECLI:DE:BGH:2021:121021UVIZR489.19.0, BGHZ 231, 263 т. 3, 10; от 13 декември 2022 г. VI ZR 54/21, ECLI:DE:BGH:2022:131222UVIZR54.21.0, AfP 2023, 149, т. 3 и 4, т. 40).
- 21 б) Това обаче все още не изяснява дали член 17 от ОРЗД може да бъде основание за претенция, когато засегнатото от неправомерното обработване на личните му данни лице не иска изтриването на тези данни, а — както е в настоящия случай — наред с искането за обезщетение за възникналите нематериални вреди, иска превантивно да се избегне опасността от повторно подобно нарушение на ОРЗД. Въпреки че член 17 от ОРЗД, видно от неговата формулировка, не предвижда такова право на иск за

преустановяване на нарушение, в подкрепа на утвърдителния отговор на този въпрос би могло да се изтъкне, че администраторът по принцип може да удовлетвори искането за преустановяване на нарушение, като изтрие неправомерно обработените данни и така изключи възможността за подобно повторно нарушение на ОРЗД. Ако субектът на данни откаже изтриването, той има право да упражни правата по член 18 от ОРЗД (вж. член 18, параграф 1, буква б) от ОРЗД). В този случай се поставя въпросът дали правото на ограничаване на обработването по член 18 и член 4, параграф 3 от ОРЗД, което има субектът на данни, обхваща и правото на иск за преустановяване на нарушението в горепосочения смисъл. В доктрината и съдебната практика се спори дали от разпоредбите на ОРЗД, евентуално с оглед и на член 79 от ОРЗД, се поражда право на иск за преустановяване на нарушение съгласно правото на Съюза извън представения по-горе казус, по който върховната юрисдикция вече се е произнесла [...] [цитиране на национална правна литература].

22 3. По втория въпрос

23 „Ако на първи въпрос, букви а) и/или б) се даде утвърдителен отговор:

24 а) [...]

25 б) [...]“

26 Съгласно националното право основаният на вече извършено нарушение, но предявен за в бъдеще иск за преустановяване на нарушение изисква да са налице опасения от бъдещо по-нататъшно засягане на правата на ищеца, т.е. да е налице опасност от повторност, за която поради вече извършеното нарушение съществува фактическа презумпция, но която може да бъде оборена от ответника (постоянна съдебна практика; вж. във връзка с правото на иск за преустановяване на нарушение при нарушаване на правото на информационно самоопределяне съгласно член 1004, параграф 1, второ изречение от BGB по аналогия, член 823, параграф 1 от BGB, член 2, параграф 1 от GG преди влизането в сила на ОРЗД решение на настоящия съдебен състав от 15 септември 2015 г. – VI ZR 175/14, ECLI:DE:BGH:2015:150915UVIZR175.14.0, BGHZ 206, 347 т. 30; по правото на иск за преустановяване на нарушение при нарушаване на общото право на защита на личността вж. по-специално решение на настоящия съдебен състав от 27 април 2021 г. – VI ZR 166/19, ECLI:DE:BGH:2021:270421UVIZR166.19.0, NJW 2021, 3334 т. 21, 23 и цитираната съдебна практика). Според настоящия съдебен състав поради естеството на иска за преустановяване на нарушението това трябва да важи и когато съгласно правото на Съюза това право на иск следва от ОРЗД. Практиката на Съда обаче все още не е изяснила този въпрос.

27 4. По третия въпрос

28 „Ако на първи въпрос, букви а) и б) се даде отрицателен отговор:

8

[...]"

29 Ако съгласно разпоредбите на ОРЗД не е налице право на иск за преустановяване на нарушение съгласно правото на Съюза, се поставя въпросът дали в тази насока чрез член 84 във връзка с член 79 от ОРЗД може да се приложи националното право или дали това противоречи на целта за еднакво ниво на защита на данните в рамките на Съюза (вж. съображения 9 и 10 от ОРЗД). Този въпрос също не е изяснен все още от Съда и е спорен в доктрината и съдебната практика [...] [цитиране на национална правна литература]. Съгласно националното право при прилагане по аналогия на член 1004, параграф 1, второ изречение във връзка с член 823 от BGB правото на иск за преустановяване на нарушение може да е налице, когато има опасност от по-нататъшни нарушения (вж. по аналогия, досежно правото на иск за преустановяване на нарушение при нарушаване на правото на информационно самоопределяне съгласно член 1004, параграф 1, второ изречение от BGB, член 823, параграф 1 от BGB, член 2, параграф 1 от GG и решение на настоящия съдебен състав от 15 септември 2015 г. – VI ZR 175/14, ECLI:DE:BGH:2015:150915UVIZR175.14.0, BGHZ 206, 347, т. 18; досежно правото на иск за преустановяване на нарушение при нарушаване на защитен закон по смисъла на член 823, параграф 2, първо изречение от BGB, вж. BGH (Федерален върховен съд) решение от 17 юли 2008 г. – I ZR 219/05, NJW 2008, 3565, т. 13 и цитираната съдебна практика).

30 5. По четвъртия въпрос

31 „[...]“

32 а) В решение от 4 май 2023 г. по дело C-300/21 Съдът посочва, че член 82, параграф 1 от ОРЗД трябва да се тълкува в смисъл, че самото нарушение на разпоредбите на този регламент не е достатъчно, за да обоснове право на обезщетение, а освен това е необходимо да са настъпили вреди ([...] т. 31 и сл. и т. 42). Съдът посочва още, че член 82, параграф 1 от ОРЗД не допуска национална правна уредба или практика, която поставя поправянето на нематериални вреди по смисъла на тази разпоредба в зависимост от условието нанесените на субекта на данни вреди да са достигнали до определена степен на значимост [...]. Съдът обаче посочва също (пак там, т. 50), че отхвърлянето на прага на значимост не означава, че лицето, засегнато от нарушение на ОРЗД, което е имало отрицателни последици за него, би било освободено от задължението да докаже, че тези последици представляват нематериални вреди по смисъла на член 82 от този регламент. Освен това за тълкуването на член 82 от ОРЗД Съдът се позовава и на съображения 75 и 85 (пак там, т. 37). В посочените съображения се конкретизира понятието за вреда, като са посочени отделни примери „или всякакви други значителни икономически или социални неблагоприятни последици за засегнатите физически лица“.

- 33 б) С оглед на нарушението на ОРЗД в настоящия случай и твърдените от субекта на данни последици, а именно опасение от разкриване на данните на трето лице, което работи в същия сектор, узнаване на поверителни факти от лицето, унижение поради загубата в преговорите относно заплащането и узнаване за тази загуба от третото лице, при това положение се поставя релевантният за решаването на спора въпрос, който има значение, надхвърлящо това на конкретния случай, и все още не е изяснен от Съда, дали член 82, параграф 1 от ОРЗД трябва да се тълкува в смисъл, че такива отрицателни емоции като например неприятности, възмущение, недоволство, притеснение и страх от по-нататъшни нарушения, притеснение от уронване на доброто име, които сами по себе си са част от общия житейски риск и често от ежедневието, представляват нематериална вреда по смисъла на разпоредбата. Нито член 82 от ОРЗД, нито съображенията за обезщетението дават ясен отговор на този въпрос (вж. заключение на генералния адвокат от 27 април 2023 г. по дело С-340/21, [...] т. 70 и 71 [...]).
- 34 6. По петия въпрос
- 35 „[...]“
- 36 а) В решение от 4 май 2023 г. по дело С-300/21 Съдът посочва, че ОРЗД не съдържа разпоредба, която да определя правилата за оценка на обезщетението, което субект на данни по смисъла на член 4, параграф 1 на този регламент може да претендира по силата на член 82, когато нарушение на посочения регламент му е причинило вреди. Следователно, когато в правото на Съюза няма правила в съответната област, във вътрешния правен ред на всяка държава членка трябва да се определят правилата за исковете по съдебен ред, предназначени да гарантират защитата на правата, които страните в процеса черпят от член 82, и по-специално критериите, позволяващи да се определи обхватът на дължимото в този контекст обезщетение, при условие че се спазват принципите на равностойност и ефективност ([...] т. 54 и цитираната съдебна практика, т. 59).
- 37 По отношение на принципа на ефективност Съдът посочва, че националните съдилища следва да определят дали предвидените в националното право правила за определяне по съдебен ред на обезщетението, което се дължи на основание на правото на обезщетение, закрепено в член 82 от ОРЗД, не правят практически невъзможно или прекомерно трудно упражняването на правата, предоставени от правото на Съюза, и по-специално от този регламент. В този контекст Съдът подчертава, че в съображение 146, шесто изречение от ОРЗД се посочва, че този инструмент има за цел да осигури „пълно и действително обезщетение за претърпените [...] вреди“ и с оглед на компенсаторната функция на правото на обезщетение по член 82 от ОРЗД паричното обезщетение на основание на тази разпоредба трябва да се счита за „пълно и действително“, ако позволява да се обезщети изцяло конкретната вреда, претърпяна в резултат на нарушението на този

регламент, без да е необходимо за целите на такова пълно обезщетяване да се налага изплащането на наказателно обезщетение ([...] т. 56 и сл.).

- 38 б) Изглежда обаче това не изяснява достатъчно дали степента на вина, която е в основата на нарушението на ОРЗД, може да се използва като релевантен критерий при оценката на размера на нематериалните вреди, които подлежат на обезщетяване на основание член 82, параграф 1 от ОРЗД (вж. в тази насока петия преюдициален въпрос на Bundesarbeitsgericht (Федерален трудов съд, Германия) по дело C-667/2, ОВ С 95 от 28 февруари 2022 г., стр. 13 и 14).
- 39 аа) Съгласно националното право, когато законът предвижда изплащането на справедливо парично обезщетение за нематериални вреди (болка и страдания), при оценката на размера на обезщетението следва да се отчете, че обезщетението за нематериални вреди (болка и страдания) има двойка функция: то трябва да предостави на увреденото лице подходяща компенсация за тези вреди, които нямат имуществен характер (компенсаторна функция). В същото време обаче трябва да се има предвид, че лицето, причинило вредите, дължи на увреденото лице удовлетворение за това, което му е причинило (функция на удовлетворение, постоянна съдебна практика по член 253 от BGB, вж. по-специално решение на състава от 8 февруари 2022 г. VI ZR 409/19, ECLI:DE:BGH:2022:080222UVIZR409.19.0, VersR 2022, 635 т. 11 и цитираната съдебна практика). Действително, по правило на преден план е именно идеята за компенсацията. Тъй като обаче законът изисква справедливо парично обезщетение, целта да се компенсират вредите сама по себе си не може да бъде определяща за размера на обезщетението. Изхождането единствено от идеята за компенсация е невъзможно, защото нематериалните вреди не могат, а възможностите за компенсация могат само ограничено да бъдат изразени в пари. Функцията на удовлетворение отразява личната връзка между причинителя на вредата и увреденото лице, породена от настъпването на вредите, която поради самото си естество налага да се вземат предвид всички обстоятелства по случая и, доколкото определя спецификата на конкретния случай на настъпване на вреди, следва да се отчита при определянето на обезщетението. Такива обстоятелства включват и степента на вина на причинителя на вредата (вж. пак там, т. 12 и цитираната съдебна практика).
- 40 бб) Според настоящия съдебен състав съгласно тези принципи при оценката на размера на обезщетението, което съгласно член 82, параграф 1 от ОРЗД се дължи поради претърпени нематериални вреди, вината може да се вземе предвид при съблюдаване на принципа на ефективност, ако това обезщетение има и функция на удовлетворение, която съгласно националното правно разбиране не служи за обосноваване на наказателно обезщетение, подобно на обезщетението за болка и страдания. Заключение на генералния адвокат от 6 октомври 2022 г. по дело C-300/21 сочи, че случаят би могъл да е такъв ([...] т. 29 [...]: „С други думи, тълкуване, което свързва автоматично понятието „нарушение“ с понятието

„обезщетение“, без да е налице вреда не съответства на текста на разпоредбата на член 82 от ОРЗД. Подобно тълкуване не съответства и на основната цел на въведената с ОРЗД гражданска отговорност, съгласно която субектът на данните трябва да бъде удовлетворен именно чрез „пълно и действително“ обезщетяване на претърпяната от него вреда“. Следователно вината би могла да се вземе под внимание като фактор при оценката за това какъв размер на обезщетението е подходящ за „пълното и действително“ компенсирание на нематериалните вреди. Според становището на генералния адвокат в заключението му от 25 май 2023 г. по дело C-667/21 пък степента на вина не е от значение за оценката на размера на нематериалните вреди, които подлежат на обезщетяване по силата на член 82, параграф 1 от ОРЗД, един от аргументите за което е, че обезщетението трябва да е „пълно“ ([...] т. 118 [...]).

41 7. По шестия въпрос

42 „Ако на първия въпрос, буква а), буква б) или на третия въпрос се даде утвърдителен отговор: [...]“

43 Ако ищецът по спора има право на иск за преустановяване на нарушение съгласно правото на Съюза или съгласно националното право, се поставя въпросът дали това обстоятелство може да се отчете при оценката на размера на нематериалните вреди по член 82, параграф 1 от ОРЗД с оглед на намаляването на размера на иска. Съгласно националното право при оценката на паричното обезщетение за нематериални вреди издаденото изпълнително основание за преустановяване на нарушението също следва да се отчете с оглед на цялостната оценка, основанието и свързаните с него възможности за принудително изпълнение могат да окажат влияние върху иска за обезщетение и в случай на съмнение дори да го изключат (вж. в тази насока постоянната практика на настоящия съдебен състав относно обезщетяването при виновно нарушаване на общото право на лична свобода и неприкосновеност, и по-специално решение от 22 февруари 2022 г. – VI ZR 1175/20, ECLI:DE:BGH:2022:220222UVIZR1175.20.0, VersR 2022, 830, т. 44 и цитираната съдебна практика). Въпросът дали и евентуално доколко (възможно е само намаляване или също пълно изключване?) тези принципи могат да бъдат приложени към правото на обезщетение за нематериални вреди по член 82, параграф 1 от ОРЗД с оглед на принципа на ефективност изглежда спорен и досегашната практика на Съда не може да даде недвусмислен отговор.

[...]